

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Osculo proditur. 49

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Christus vel ex sua
patientia agnitæ
Deus.*

*Homines enim facile
irascuntur, ut qui
habent spiritum
in naribus.
Vide Tertul. & Cypr.
lib. de patientia.*

*Venit Iudas cum la-
ternis & facibus.*

*Furiarum arma tæ-
da, ut apud Poetas.*

*Mortui enim soliti
ita ad sepulcrum
deduci.
Fœtebat etsi non-
diom quatrduanus.
Reg. 4. c. 4.
Cum Satanæ jam es
mississet in cor, ut
eum traderet.*

*Insufflavit, & dixit,
accipite Spiritum
Sanctum.*

*Spongia, fel, & ace-
tum eluerunt labem
Christi labris im-
pressam à Iuda
osculo.*

Ipsa illum summi boni notitia perdidit,
Agnosci Christus Divinitatem suam,
Vel ex tam impuri patientia osculi, voluit.
Alia quælibet patientia, qui Dei non fuisset,
Tam turpe monstrum
Ab ore suo procul excluderet.
At non hoc novum in Deo,
Quod hoc se hostibus describat indicio;
Æque admirabilis, quod possit omnia agere,
Ac quod non recuset tam multa pati.

ELOGIUM XLIX. OSCULO PRODITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

Ne tu plane cæcus es Juda.
Qui cum laternis, & facibus
Solem quaras?
Tribus Erebi Furiis addidisti te quartam;
Habes & tu tædas tuas.
Quibus Mundi lucem
Non augeas, sed extinguas.
Hac pompa luminum.
Funus tuum deducis mortuus Deo.
Jam fœtentem excitare qui vult,
Vitæ Auctor
Elisæum æmulatus os ad os applicat.
At Satana cordis arcem tenente
Nihil in ore proficiens,
Opportunitate osculi usus.
Repetit à te Spiritum tuum,
Quem sui prodigus,
Non una tantum insufflaverat die,
Profanatum contactu tam fœdo est
Divinissimum guttur,
Venite mox ad Patris oscula horruit,
Nisi se prius,
Qua felle, qua aceto lavaret.
Fuit hæc tota sitis ejus in Cruce,

Detergere spongia voluit,
 Sed quid in labiis de osculo supererat,
 In eo cum gustasset
 Assequutus jam vota bibere noluit,
 Dedicatum è contra
 Tam Sancti communionem halitus
 Proditoris os est ;
 Vel imprudentissimo Spiritui facta Religio,
 Ne per illud egredi jam auderet ;
 Suprema necessitate
 Pellente illum in locum suum.
 Aliam sibi per fracta viscera viam fecit.
 Suo malo didicit perfidus
 Solis Deum Amoribus capi,
 Funes illi per amplexus intentat,
 Morsus per oscula,
 Omnem supellectilem Charitatis
 In usum odii traxit.
 Hostilem animum texit in iis,
 In quibus detegi benevolus solet,
 Passus Deus non est
 Majorem inesse perfidiam homini,
 Quam Clementiam sibi,
 Periclitari apud impios voluit
 Famam scientiæ,
 Non item patientiæ suæ.

*Non erat igitur stis,
 sed hoc ad alium fi-
 nem adhibita.*

*Impurus enim ani-
 mus novam sibi per
 viscera viam pate-
 fecit ad exitum, quia
 suspensus crepuit
 medius.*

*Trahitur ipsemet
 Deus solis vinculis
 charitatis.*

*Supellex charitatis
 titulus honorificus.*

*Dubitare enim quis
 posset ideo admisisse
 illum Iudam, quod
 ignoraret animum
 ejus, ideo Evange-
 lista, sciens omnia,
 quæ ventura erant
 super eum.*

ELOGIUM L. A SUIS DESERITUR.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

Solus relinqui si Christe nolueras,
 Parcior debueras esse, quam fueris ;
 Te ipsum dedisti, cur te non deserant,
 Qui à te ultra nihil expectant ?
 Ad hamum sine illicio
 Nec pisces, nec piscatores accurrunt.
 At omnes beare qui veneras,
 Nullum tui causa miserum pateis.

*Vulgus amicitiam
 utilitate probat.*

*In Eucharistia se
 ipsum dederat.*

*Alludit ad illud, si
 autem me queritis,
 scite hoc abire.*

Sagi-